

نقش واسطه ای خودشفقتی در ارتباط بین نشخوار فکری و علائم افسردگی در جانبازان مبتلا به اختلال استرس پس از سانحه

ابوالفضل برزگری دهج^۱، پیمان جهانداری^۲، عبدالباست محمود پور^۳، رضا نادری^۴

۱- کارشناس ارشد روان شناسی بالینی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران. نویسنده مسئول. ۲- کارشناس ارشد مشاوره، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات، تهران، ایران. ۳- کارشناس ارشد مشاوره توان بخشی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران. ۴- کارشناس ارشد روان شناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار، ایران.

اطلاعات مقاله	چکیده
نوع مقاله پژوهشی	مقدمه: هدف این پژوهش بررسی نقش واسطه‌ای خود شفقتی در ارتباط بین نشخوار فکری و علائم افسردگی در افراد مبتلا به اختلال استرس پس از سانحه بود.
تاریخچه مقاله دریافت: ۹۷/۲/۱۶ پذیرش: ۹۶/۶/۸	روش کار: این پژوهش توصیفی و از نوع همبستگی است و برای تحلیل مدل فرضی از تحلیل مسیر استفاده شد. جامعه پژوهش کلیه جانبازان با تشخیص اختلال PTSD شهر تهران بود که از خدمات بیمارستان‌های نظامی ارتش جمهور اسلامی ایران استفاده می‌کردند. تعداد ۹۰ نفر از این افراد به شیوه نمونه گیری تصادفی خوشه ای انتخاب شدند. برای جمع آوری اطلاعات از پرسشنامه های افسردگی بک، نشخوار فکری و خودشفقتی Neff استفاده شد.
کلید واژگان خود شفقتی، نشخوار فکری، افسردگی، اختلال استرس پس از سانحه.	یافته‌ها: نتایج آزمون اثرات غیر مستقیم با استفاده از نرم افزار ایموس نشان داد که اندازه اثر غیرمستقیم متغیر نشخوار فکری بر افسردگی از طریق متغیر واسطه‌ای خودشفقتی ($\beta = 0.51$) در سطح ۹۵ درصد اطمینان، معنادار بوده است.
نویسنده مسئول Email: barzegar1991@yahoo.com	بحث: با توجه به معنا دار شدن مدل فرضی پژوهش می‌توان گفت خودشفقتی می‌تواند با تأثیر گذاری بر نشخوار فکری باعث کاهش علائم افسردگی جانبازان مبتلا به PTSD شود. بنابراین، انجام مداخلات مربوط به خودشفقتی در این گروه بالینی می‌تواند ثمر بخش باشد.

مقدمه

جنگ یکی از عوامل اصلی بروز اختلال استرس پس از سانحه^۱ (PTSD) محسوب می‌شود. فراوانی این اختلال در پرسنل نظامی ایران ۱۴/۹ درصد گزارش شده است و بنا به سوابق پزشکی موجود بیش از ۸۰ درصد جانبازان ایرانی تشخیص PTSD داشته‌اند (۱). این اختلال بیشتر در قالب افکار مزاحم، گوش به زنگی، اجتناب، و تغییرات منفی در خلق و شناخت مرتبط با رویداد بروز پیدا می‌کند (۲). ماهیت این اختلال به گونه‌ای است که می‌تواند با سایر اختلالات روانی همبود داشته باشد که یکی از این اختلالات افسردگی است. آمارها نشان می‌دهد که حدود ۴۸ تا ۵۵ درصد از افرادی که در طول زندگی دچار PTSD می‌شوند، علائم افسردگی را نیز به صورت همزمان تجربه می‌کنند (۳). همچنین، پژوهش‌ها حاکی از آن است که هنگام همبود شدن این دو اختلال، نشخوار فکری در افراد مبتلا افزایش می‌یابد (۴). نشخوار فکری با برانگیختن تصاویر ناخوانده، خلق منفی را در افراد مبتلا به PTSD تشدید می‌کند و باعث مزمن تر شدن این اختلال می‌شود (۵).

نشخوار فکری به معنای گرایش به داشتن افکار تکراری، مداوم،

غیر قابل کنترل و مزاحم است و تفاوت آن با افکار خودآیند در این است که افکار خودآیند منفی، ارزیابی‌های کوتاه و مختصری از شکست‌ها در بیماران افسرده‌اند، در حالی که نشخوار فکری، زنجیره‌ای طولانی از افکار تکراری، چرخان و خود متمرکز و پاسخی به افکار منفی اولیه است (۶). به طور کلی نشخوار، پاسخی است که ممکن است به خاطر رویدادهای مختلفی که در زندگی فرد رخ می‌دهد یا هیجانهای مختلف مثل خشم، افسردگی یا اضطراب، حاصل شود (۷). نشخوار فکری علاوه بر اینکه به عنوان یک فرآیند شناختی نقش عمده‌ای در تشدید و نگهداری علائم افسردگی و PTSD دارد افزایش فشارها و کم شدن حمایت اجتماعی و خوش بینی را نیز در پی دارد (۸). محققان، نشخوار فکری را یک راهبرد تنظیم هیجان می‌دانند که با راهبردهای تنظیم هیجان ناکارآمد مثل سرکوبی رابطه مثبت و با راهبرد کارآمد پذیرش رابطه منفی دارد (۹). شواهدی نیز وجود دارد که نشان می‌دهد نشخوار فکری نوعی اجتناب هیجانی است که از پردازش مؤثر هیجانات منفی جلوگیری می‌کند (۱۰). این درحالی است که نظریه های مطرح شده در زمینه نشخوار فکری از جمله نظریه سبک های پاسخ

۱- Posttraumatic Stress Disorder

(RST)^۱ که توسط نولن هوکسما مطرح شده، راهبردهای را که به نزدیک شدن و پذیرش هیجانات منجر می‌شود را روشی مفید برای کاهش فرایند نشخوار فکری می‌دانند (۱۱). یکی از این راهبردهای نزدیک شدن به هیجانات، خودشفقتی است. خودشفقتی شکل سالمی از خودپذیری است که نشان دهنده میزان پذیرش و جنبه‌های نامطلوب خود و زندگی ما می‌باشد (۱۴). نف معتقد است خودشفقتی شامل سه عنصر است: خودمهربانی، آگاهی از انسانیت مشترک ما و آگاهی خودآگاه. مهربانی به خود در مقابل خود انتقادی قرار دارد و یک نوع همدلی درونی با خویش در هنگام رویارویی با درد و رنج است. آگاهی از انسانیت مشترک به معنای درک این است که شکست و کمبود بخش مشترکی از تجربیات تمام انسان هاست و در مقابل درد و رنج هایشان تنها نیستند. ذهن آگاهی، فرد خود مهر ورز رویکرد متعادل را در برخورد با افکار و هیجانات منفی خود انتخاب می‌کند که نه آنها را سرکوب کند و نه این که به شکل افراطی و طغیانگر آنها را ابراز نماید (۱۵). استفاده از خودشفقتی برای فرد یک امنیت هیجانی ایجاد می‌کند که بدون ترس از سرزنش خود به مشاهده خویش بنشیند؛ همچنین به او اجازه می‌دهد که الگوی ناسازگار افکار، احساسات و رفتار خود را درک و اصلاح کند (۱۶). در واقع، پردازش هیجانات به شیوه خودشفقت‌آمیز منجر به کاهش عاطفه منفی می‌شود و رویکرد پذیرش محورانه‌ای افراد با سطوح خودشفقتی بالا مانع از این می‌شود که در رویارویی با جنبه‌های ناخواسته‌ی خود واکنش دفاعی و نشخوار کردن را در پیش بگیرند (۱۷). همچنین، شواهد گویای آن است که کسانی که خودشفقتی بالایی دارند از سلامت روان مطلوبی نیز برخوردارند (۱۸). پژوهشگران دریافته‌اند که سطوح بالاتر خوددلسوزی با سطوح پایین‌تر افسردگی و اضطراب ارتباط دارد (۱۹ و ۲۰). نف و همکاران (۱۴) نیز، همبستگی مستقیمی را بین خودشفقتی و طیفی از ابعاد مثبت روان‌شناختی نشان داده‌اند. پژوهش کریگر^۲، آلدنستین^۳، بیتینگ^۴، دوریج^۵، هالفورت^۶ نشان داد که افرادی که خودشفقتی بالایی دارند کمتر در معرض علائم افسردگی خصوصاً نشخوار فکر قرار می‌گیرند (۲۱). شواهدی نیز وجود دارد که مداخله خودشفقتی می‌تواند منجر به بهبود نشخوار فکری در افراد افسرده شود (۱۸، ۲۱، ۲۰). همچنین پژوهش‌ها ارتباط مثبت بین نشخوار فکری و نشانه‌های افسردگی را تأیید نموده‌اند (۲۲، ۲۳، ۲۴).

مرور ادبیات پژوهش نشان می‌دهد که با وجود بررسی ارتباط بین خودشفقتی و نشخوار فکری با علائم افسردگی، به نظر ارتباط آن در قالب مدل پژوهشی نادیده گرفته شده است. بررسی متغیرهای یاد شده در قالب یک مدل پژوهشی می‌تواند درک روشن‌تری از مشکلات خلقی افراد مبتلا به PTSD ارائه کند و ما را برای طراحی برنامه‌های درمانی کارآمدیاری

دهد. بنابراین هدف پژوهش حاضر، بررسی نقش واسطه‌ای خودشفقتی در رابطه بین نشخوار فکری با علائم افسردگی در جانبازان مبتلا به PTSD است.

روش کار

این پژوهش توصیفی و از نوع همبستگی است. جامعه پژوهش کلیه جانبازان با تشخیص اختلال PTSD شهر تهران است که از خدمات بیمارستان‌های نظامی ارتش جمهوری اسلامی ایران استفاده می‌کردند. تعداد ۹۰ نفر از این افراد به شیوه نمونه‌گیری تصادفی خوشه‌ای انتخاب شدند. ملاک‌های ورود به پژوهش شامل موارد زیر بود: ۱- داشتن ملاک‌های اختلال PTSD به تشخیص شورای عالی روان‌پزشکی و سوابق موجود در پرونده و همچنین تأیید آن با مصاحبه تشخیصی بر اساس مصاحبه بالینی ساختار یافته برای اختلال محور یک DSM-۵ ۲- در صورت همبود با اختلالات دیگر اولویت با PTSD باشد ۳- نداشتن سومصرف مواد ۴- توانایی پاسخگویی به پرسشنامه‌ها.

ابزار پژوهش

پرسشنامه افسردگی بک: پرسشنامه افسردگی بک BDI^۱، توسط بک^۷ و بکوارد^۸، مندلسون^۹، ماک^{۱۰} و ارباف^{۱۱} تدوین شد (۲۵). این پرسشنامه شامل ۲۱ گویه است و هر گویه نمره‌ای بین ۱ تا ۳ می‌گیرد و بالاترین نمره در این پرسشنامه ۶۳ است. بک، استیر^{۱۲} و کاربین^{۱۳}، در یک تحلیل سطح بالا از کوشش‌های مختلف برای تعیین همسانی درونی، ضرایب ۰/۷۳ تا ۰/۹۲ با میانگین ۰/۸۶ را به دست آوردند. ارزشیابی روایی محتوایی، سازه و افتراقی و نیز تحلیل عاملی عموماً نتایج مطلوبی داشته‌اند (۲۶). محتوای ماده‌های BDI با هم فکری و هم رأی متخصصان بالینی در مورد نشانه‌های مرضی بیماران افسرده تدوین شده و شش مورد از نه مقوله DSM III برای تشخیص افسردگی نیز در آن گنجانیده شده است (۲۵). دابسون^{۱۴} و محمدخانی ثبات درونی آزمون برای دانشجویان ایرانی ۰/۸۷ و

۱- Response Style Theory

۲- Krieger

۳- Altemstein

۴- Baettig

۵- Doerig,

۶- Holtforth,

۷- Beck

۸- Ward

۹- Mendelson

۱۰- Mock

۱۱- Erbaugh

۱۲- Steer

۱۳- Carbin

۱۴- Dabson

پایایی بازآزمایی آن را ۷۳٪ گزارش داده اند (۲۷). فتی، بیرشک، عاطف وحید و دابسون با استفاده از روش باز آزمایی و آلفای کرونباخ ضریب پایایی بین ۹۴٪ را به دست آوردند (۲۸). در پژوهش حاضر نیز پایای این آزمون با استفاده از آلفای کرونباخ ۷۸٪ به دست آمد.

پرسشنامه خودشفقتی: برای اندازه گیری متغیر خودشفقتی از پرسشنامه نف استفاده شد. این پرسشنامه شامل ۲۶ گویه است و به صورت لیکرت ۱ (تقریباً هرگز) تا ۵ (تقریباً همیشه) نمره گذاری می شود. پرسشنامه خودشفقتی دارای سه مقوله دو قطبی مهربانی در برابر قضاوت در مورد خود، انسانیت مشترک در مقابل انزوا، ذهن آگاهی در مقابل همانند سازی افراطی، است. میانگین نمرات ۶ مؤلفه با هم جمع می شود و یک نمره خود شفقتی کل به دست می آید. در تحقیق نف نتیجه روایی همزمان خودشفقتی با خرده مقیاس های انتقاد از خود پرسشنامه افسردگی رابطه منفی و معنا داری، و بین خودشفقتی و مقیاس ارتباط اجتماعی رابطه مثبت معناداری به دست آمد. پایایی این پرسشنامه نیز توسط نف که با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ انجام شد ۰/۹۳ گزارش شده است (۱۲). در پژوهش حاضر ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۰ به دست آمد.

پرسشنامه نشخوار فکری: این پرسشنامه توسط نولن هوکسما تدوین شد و شامل ۲۲ گویه است که تمایل به

پاسخگویی به خلق منفی و رویدادهای منفی با یک سبک مقابله ای نشخوار فکری را اندازه گیری می کند. نمره گذاری آن برای هر آیت در یک مقیاس لیکرت از ۱ (تقریباً هرگز) تا ۴ (تقریباً هرگز) صورت گرفته است. دامنه هر نمرات برای هر آزمودنی بین ۲۲ تا ۸۸ متغیر است. پژوهش ها، در طول سه هفته همسانی درونی و پایایی آزمون- باز آزمون به ترتیب ۹۱٪ و ۷۰٪ را گزارش کرده اند (۲۹). پایایی این پرسشنامه در پژوهشهای ایرانی نیز با روش آلفای کرونباخ بین ۸۸٪ تا ۹۲٪ گزارش شده است (۳۰). جهت بررسی پایایی این پرسشنامه نیز از آلفای کرونباخ استفاده شد که ضریب ۷۴٪ به دست آمد.

یافته ها

در مطالعه حاضر، بیشترین فراوانی برای جانبازان با سن ۵۱ تا ۶۰ سال با ۴۸/۹٪ (۴۴ نفر)، و کمترین فراوانی برای جانبازان با سن ۴۰ تا ۵۰ سال با ۱۶/۷٪ (۱۵ نفر) است.

جدول ۱ اطلاعات مربوط به سن در نمونه مورد پژوهش را بر اساس فراوانی و درصد نشان می دهد. همچنین جداول ۳ و ۴ یافته های توصیفی و ماتریکس همبستگی متغیرهای پژوهش را نشان می دهد.

نتایج جدول ۳ نشان می دهد رابطه بین نشخوار فکری با خود شفقتی و افسردگی، در سطح اطمینان ۹۵٪ معنادار می باشند ($P < ۰/۰۵$).

جدول ۱- توزیع فراوانی نمونه مورد مطالعه به تفکیک سن

متغیر	شاخص آماری	فراوانی	درصد
سن	۴۰ تا ۵۰ سال	۱۵	۱۶/۷
	۵۱ تا ۶۰ سال	۴۴	۴۸/۹
	۶۱ تا ۷۰ سال	۳۱	۳۴/۴

جدول ۲- یافته های توصیفی متغیرهای پژوهش

شاخص آماریمقیاس	تعداد	میانگین	انحراف معیار
نشخوار فکری	۹۰	۵۰/۲۵	۶/۷۷
خودشفقتی	۹۰	۵۴/۰۸	۵/۳۹
افسردگی	۹۰	۳۱/۶۶	۴/۳۱

جدول ۳- ماتریس همبستگی متغیرهای پژوهش

نشخوار فکری	نشخوار فکری	شفقت به خود	افسردگی
۱			
۰/۷۲-***		۱	
۰/۴۸-***	۰/۷۸-***		۱

برازش دارد؟ از تحلیل مسیر و نرم افزار ایموس بهره برده شده است. در جدول ۴ مهمترین شاخص های آزمون برازش مدل مفهومی پژوهش گزارش شده است.

به منظور پاسخ به پرسش اصلی پژوهش مبنی بر اینکه آیا مدل تبیین افسردگی با توجه به نشخوار فکری و نقش واسطه‌ای خود شفقتی در جانبازان مبتلا به PTSD با داده‌های تجربی

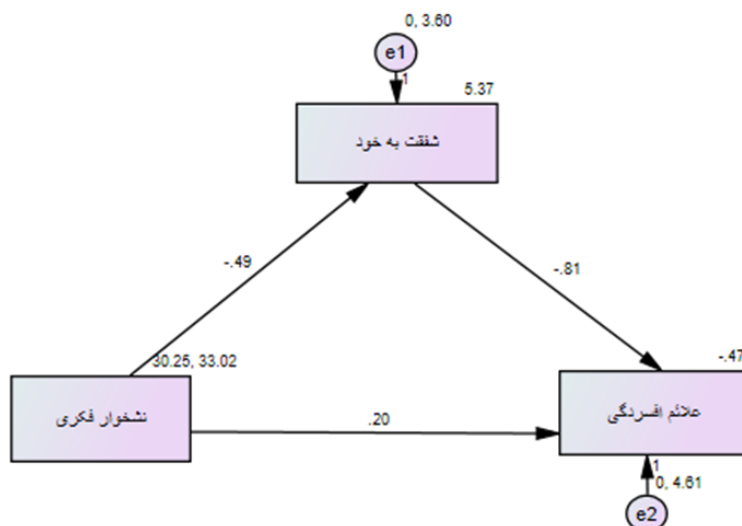
جدول ۴- شاخص های برازش مدل

شاخص های برازش	χ^2/df	RMSEA	NFI	NNFI	CFI	GFI	AGFI
مقدار بدست آمده	۱/۰۶	۰/۰۶	۰/۹۷	۰/۹۲	۰/۹۴	۰/۹۸	۰/۹۵
حدمجاز	کمتر از ۳	کمتر از ۰/۱	بیشتر از ۰/۹	بیشتر از ۰/۹	بیشتر از ۰/۹	بیشتر از ۰/۹	بیشتر از ۰/۹

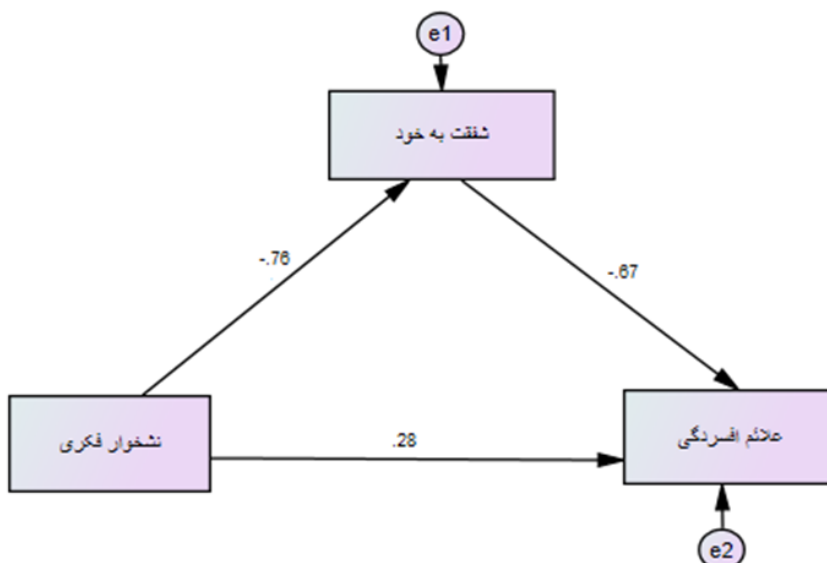
مدل در مجموع از وضعیت مطلوبی برخوردار شده اند و بنابراین پاسخ به فرضیات پژوهش بلامانع می باشد. در ادامه مدل نهایی (اصلاح شده) در حالت ضرایب استاندارد نشده و ضرایب مسیر (β) گزارش شده است.

با توجه به اینکه هر یک از شاخص های به دست آمده برازش مدل به تنهایی دلیل برازندگی مدل و یا عدم برازندگی آن نیستند، نیاز است که این شاخص ها را در کنار یکدیگر و با هم تفسیر کرد. نتایج جدول ۴ نشان می دهد، شاخص های برازش

شکل ۱- ضرایب استاندارد نشده مسیرهای مدل نهایی تبیین افسردگی

شکل ۲- ضرایب استاندارد شده مسیرهای مدل نهایی تبیین افسردگی

جدول ۵- ضرایب و معناداری اثرات مستقیم سبک زندگی بر افسردگی

متغیر پیش بین	متغیر ملاک	نوع اثر	ضریب استاندارد نشده	β استاندارد شده	آماره معناداری	Sig
نشخوار فکری	افسردگی	مستقیم	۰/۲۰	۰/۲۸	۲/۹۱	۰/۰۰۱
نشخوار فکری	افسردگی	غیرمستقیم	۰/۶۰	۰/۵۱	۵/۴۴	۰/۰۰۱
نشخوار فکری	خودشفقتی	مستقیم	-۰/۷۶	-۰/۴۹	-۵/۲۴	۰/۰۰۱
خودشفقتی	افسردگی	مستقیم	-۰/۸۱	-۰/۶۷	-۶/۸۹	۰/۰۰۱

آزمون ضرایب مسیر شکل ۲ نشان می‌دهد ضریب استاندارد شده مسیر اثر مستقیم نشخوار فکری بر خودشفقتی و اثر مستقیم خودشفقتی بر افسردگی در سطح ۹۵ درصد اطمینان معنادار بوده است ($P < ۰/۰۵$) نکته دیگری که در شکل ۲ بایستی مورد توجه قرار داد منفی بودن ضریب مسیر مربوط به خودشفقتی بروی افسردگی است، که نشانگر تأثیر معکوس روی این متغیر می‌باشد به طوریکه با افزایش شفقت به خود، افسردگی کاهش می‌یابد. فرضیه ای که این پژوهش به دنبال آن است، مربوط به اندازه اثر غیرمستقیم متغیرنشخوار فکری بر افسردگی از طریق متغیر واسطه ای شفقت به خود، می‌باشد. نتایج آزمون اثرات غیر مستقیم با استفاده از نرم افزار ایموس نشان داد اندازه اثر غیرمستقیم متغیر نشخوار فکری بر افسردگی از طریق متغیر واسطه ای خود شفقتی با ($\beta = ۰/۵۱$) در سطح ۹۵ درصد اطمینان، معنادار بوده است. همچنین این اثر قوی تر از اثر مستقیم متغیر نشخوار فکری بر افسردگی ($\beta = ۰/۲۸$) است. بنابراین می‌توان گفت خودشفقتی در رابطه بین نشخوار فکری و افسردگی نقش واسطه ای دارد.

بحث و نتیجه گیری

نتایج حاصل از پژوهش بیانگر آن بود که خودشفقتی در رابطه بین نشخوار فکری و افسردگی جانبازان مبتلا به PTSD نقش واسطه ای دارد؛ و به نوعی خودشفقتی در کاهش نشخوار فکری و در نهایت علائم افسردگی نقش دارد. این نتایج با نتایج پژوهش‌های باکر (۲۲)، کریگر (۲۱)، ریس (۳۱)، نف (۲۰)، کریگر، برگر و هافمن (۳۲)، اود (۲۳) و رجبی و همکاران (۱۹) که نشان دادند افراد با سطوح بالای خودشفقتی سطوح پایین تر علائم افسردگی و نشخوار فکری را در دارند همسو است. در تبیین نتایج این پژوهش می‌توان گفت که افرادی که خودشفقتی بالایی دارند رنج‌های اجتناب ناپذیری که کمابیش در همه افراد تجربه می‌شود را با شیوه های ناکارآمد خودمحکوم‌سازی، احساس انزوا و همانندسازی افراطی با افکار و هیجان و نشخوار فکری شدت نمی‌بخشند. همچنین، در شرایط سخت روانی این افراد به این موضوع توجه دارند که همه انسان

دچار خطا، اشتباه و حتی شکست می‌شوند این آگاهی باعث می‌شود که بپذیرند فعالیت هایشان الزاماً کامل نیست؛ در نهایت این درک احساس مشترک بین انسان‌ها از منزوی شدن آنها جلوگیری می‌کند و پیوندهای اجتماعی آنها را گسترش می‌دهد که این به نوبه خود باعث تسکین خلق منفی و افسردگی می‌شود.

ذهن‌آگاهی که خود، متمرکز کردن توجه در زمان حال و مشاهده پذیرش افکار و احساسات بدون قضاوت را شامل می‌شود یکی مؤلفه های اصلی خود شفقتی به شمار می‌رود که سبب می‌شود پذیرش و گشودگی افراد نسبت به تجارب ناخوشایند افزایش یابد. به علاوه مؤلفه‌های خودشفقتی با ایجاد گسلس شناختی باعث می‌شود که فرد به جای یکسان دانستن خود با افکار تکرار شونده حاصل از نشخوار فکری، بدون هر گونه قضاوت به مشاهده آنها بپردازد و از درگیر شدن و کنترل آنها پرهیز کنند. در واقع می‌توان گفت خودشفقتی با سبک مقابله‌ای مؤثر و غیر اجتنابی باعث کاهش سبک‌های اجتنابی نشخوار فکری می‌شود. از جهت دیگر، خودشفقتی به افراد کمک می‌کند که با حس مهربانی با درد و رنج ارتباط برقرار کنند. شواهد نشانگر آن است که خود شفقتی به عنوان عامل حفاظت کننده بالقوه و مهمی است که باعث رشد انعطاف پذیری و سبک مقابله‌ای مؤثر در فرد می‌شود.

در واقع، خودشفقتی منجر به متعادل تر شدن واکنش های هیجانی آنها در مقابله با وقایع منفی می‌شود که این در نهایت عواطف منفی مانند غمگینی و اضطراب در آنها را کاهش می‌دهد. بنابراین می‌توان گفت خودشفقتی هم باعث کاهش سبک مقابله ای ناکارآمد نشخوار فکری می‌شود و هم توانایی مقابله با موقعیت‌های دشوار را در فرد بالا می‌برد.

بطور خلاصه می‌توان عنوان کرد که خودشفقتی بالا در افراد مبتلا به PTSD باعث می‌شود آنها از راهبردهای موثرتری مثل پذیرش و درک خود به جای نشخوار فکری و اجتناب استفاده کنند و این می‌تواند باعث تعدیل هیجانات منفی و افسردگی شود.

با توجه به نتایج بدست آمده از این پژوهش پیشنهاد می‌شود در

مواردی که افسردگی و نشخوار فکری در افراد مبتلا به PTSD نمود بیشتری دارد از درمان متمرکز بر خودشفقتی استفاده شود. به مانند سایر پژوهش ها این پژوهش هم خالی از محدودیت نبود. استفاده از روش خود گزارش دهی مثل پرسشنامه ممکن است با سوگیری همراه باشد و اطلاعات دقیقی ارائه ندهد. بنابراین بهتر است دئر پژوهش های آتی از روش های ترکیبی جهت گردآوری داده ها استفاده کنند. همچنین پیشنهاد می شود این پژوهش در مناطق دیگر کشور هم انجام، و نتایج آن با پژوهش حاضر مقایسه شود.

تشکر و قدر دانی

از کلیه جانبازان و پرسنل محترم بیمارستان امام رضا (ع) جهت همکاری در اجرای این پژوهش صمیمانه تشکر و قدردانی می شود.

References

1. Sheykhani R, Ghazanfari F, Jadidi F, Adineh M, Sadrmohamadi R. Attachment Styles and Cognitive Emotion Regulation Strategies as Predictor of Post-traumatic Stress Disorder in Veterans. *J Mazandaran Univ Med Sci*. 2016; 26 (137) :95-104. [Persian].
2. American Psychiatric Association. Diagnostic and statistical manual of mental disorders (DSM-5®). American Psychiatric Pub, 2013.
3. Elhai JD, Grubaugh AL, Kashdan TB, Frueh BC. Empirical examination of a proposed refinement to DSM-IV posttraumatic stress disorder symptom criteria using the National Comorbidity Survey Replication data. *Journal of Clinical Psychiatry*. 2008; 69(4):597.
4. Roley ME, Claycomb MA, Contractor AA, Dranger P, Armour C, Elhai JD. The relationship between rumination, PTSD, and depression symptoms. *Journal of affective disorders*. 2015; 15;180:116-21.
5. Birrer E, Michael T. Rumination in PTSD as well as in traumatized and non-traumatized depressed patients: A cross-sectional clinical study. *Behavioural and Cognitive Psychotherapy*. 2011; 39(4):381-97.
6. Papageorgiou C, Wells A. Positive beliefs about depressive rumination: Development and preliminary validation of a self-report scale. *Behavior Therapy*. 2001; 32(1):13-26.
7. Thomsen DK, Mehlsen MY, Christensen S, Zachariae R. Rumination—relationship with negative mood and sleep quality. *Personality and Individual Differences*. 2003; 34(7):1293-301.
8. Nolen-Hoeksema S, Davis CG. "Thanks for sharing that": Ruminators and their social support networks. *Journal of personality and social psychology*. 1999; 77(4):801.
9. Garnefski N, Rieffe C, Jellesma F, Terwogt MM, Kraaij V. Cognitive emotion regulation strategies and emotional problems in 9–11-year-old children. *European child & adolescent psychiatry*. 2007;16(1):1.
10. Cribb G, Moulds ML, Carter S. Rumination and experiential avoidance in depression. *Behaviour Change*. 2006; 23(3) :165-76.
11. Nolen-Hoeksema S. Responses to depression and their effects on the duration of depressive episodes. *Journal of abnormal psychology*. 1991; 100(4):569.
12. Neff K. Self-compassion: An alternative conceptualization of a healthy attitude toward oneself. *Self and identity*. 2003; 2(2):85-101.
13. Brown KW, Ryan RM. The benefits of being present: mindfulness and its role in psychological well-being. *Journal of personality and social psychology*. 2003; 84(4):822.
14. Brown B. *Soul without shame: A guide to liberating yourself from the judge within*. Shambhala Publications; 1998.
15. Leary MR, Tate EB, Adams CE, Batts Allen A, Hancock J. Self-compassion and reactions to unpleasant self-relevant events: the implications of treating oneself kindly. *Journal of personality and social psychology*. 2007; 92 (5):887.
16. Tirsch DD. Mindfulness as a context for the cultivation of compassion. *International Journal of Cognitive Therapy*. 2010; 3(2):113-23.
17. Rajabi G, Gashtil K, Amanollahi A. The Relationship between Self-compassion and Depression with Mediating's Thought Rumination and Worry in Female Nurses . *IJN*. 2016; 29 (99 and 100) :10-21. [Persian].
18. Neff KD, Rude SS, Kirkpatrick KL. An examination of self-compassion in relation to positive psychological functioning and personality traits. *Journal of research in personality*. 2007; 41(4):908-16.
19. Krieger T, Altenstein D, Baettig I, Doerig N, Holtforth MG. Self-compassion in depression: Associations with depressive symptoms, rumination, and avoidance in depressed outpatients. *Behavior Therapy*. 2013; 44(3):501-13.
20. Bakker AM. Self-compassion: an adaptive way to reduce recurrent depression symptoms through emotion regulation (Doctoral dissertation, University of British Columbia).
21. Odou N, Brinker J. Exploring the relationship between rumination, self-compassion, and mood. *Self and Identity*. 2014 Jul 4;13(4):449-59.
22. Soleimani, A., Sohrabi, F., Shams, J. Relationship between Worry, Rumination and Metacognitive Beliefs and Major Depressive Symptoms. *Journal of Modern Psychological Researches*, 2015; 9(33): 111-124.
23. Gotham K, Bishop SL, Brunwasser S, Lord C. Rumination and perceived impairment associated with depressive symptoms in a verbal adolescent–adult ASD sample. *Autism Research*. 2014n;7(3):381-91.
24. Michl LC, McLaughlin KA, Shepherd K, Nolen-Hoeksema S. Rumination as a mechanism linking stressful life events to symptoms of depression and anxiety: Longitudinal evidence in early adolescents and adults. *Journal of abnormal psychology*. 2013;122(2):339.

25. Beck, A. T., Ward, C. H., Mendelson, M., Mock, J., & ERBAUGH, J. (1961). An inventory for measuring depression. *Archives of general psychiatry*, 4(6), 561-571.
26. Beck AT, Steer RA, Carbin MG. Psychometric properties of the Beck Depression Inventory: Twenty-five years of evaluation. *Clinical psychology review*. 1988; 8(1):77-100.
27. Stefan-Dabson K, Mohammadkhani P, Massah-Choulabi O. Psychometrics Characteristic of Beck Depression Inventory-II in Patients with Major Depressive Disorder. *jrehab*. 2007; 8 :82-0.
28. Fata L, Birashk B, Atefvahid M K, Dabson K S. Meaning Assignment Structures/ Schema, Emotional States and Cognitive Processing of Emotional Information: Comparing Two Conceptual Frameworks. *IJPCP*. 2005; 11 (3):312-326. [Persian].
29. Conway M, Csank PA, Holm SL, Blake CK. On assessing individual differences in rumination on sadness. *Journal of personality assessment*. 2000; 75(3):404-25.
30. Mahmood Aliloo M, Bakhshipour Roodsari A, Fakhari A. Intolerance of Uncertainty and Worry among Patients with Generalized Anxiety Disorder and Obsessive-Compulsive Disorder. *Iranian Journal of Psychiatry and Clinical Psychology*, 2012;17(4):304 -312. [Persian].
31. Raes F. Rumination and worry as mediators of the relationship between self-compassion and depression and anxiety. *Personality and Individual Differences*. 2010; 48 (6):757-61.
32. Krieger T, Berger T, Grosse Holtforth M. The relationship of self-compassion and depression: Cross-lagged panel analyses in depressed patients after outpatient therapy. *Journal of Affective Disorders*. 2016; (15); 202:39-45.

The Mediating Role of self- compassion in Terms of rumination and depression symptoms in Veterans with Post Traumatic Stress Disorder

Barzegari A (MSc)*, Jahandari P (MSc), Mahmoodpour A (MSc), Naderi R (MSc)

Abstract

Introduction: The aim of this study was to evaluate the role of mediation of self-compassion in the relationship between rumination and depression symptoms in Veterans with Post Traumatic Stress Disorder

Materials and Methods: This research is descriptive and co relational. For analyzing the hypothesized model, the path analysis was used. The research population was all of the veterans with PTSD diagnosis in Tehran who used the services of the military hospitals of the Islamic Republic of Iran. A total of 90 people were selected randomly in a cluster sampling. Beck depression questionnaire, and Neff rumination and self-efficacy questionnaire were used to collect information.

Results: The results of the indirect effects test, using Amos software, showed that the degree of indirect effect of rumination variable on depression through the mediatory variable of self-compassion ($\beta=0.51$) at a confidence level of 95% was meaningful.

Conclusion: Considering the significance of the hypothesized model of research, it can be said that self-compassion can decrease the symptoms of depression in veterans with PTSD by affecting rumination. Therefore, self-compassion interventions in this clinical group can be fruitful.

Keywords: self-compassion, rumination, post trauma stress disorder.

*Corresponding Author, Department of psychology, Faculty of Psychology and educational sciences, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran. Email: barzegar1991@yahoo.com